

אמא - מיהודה

ויאו

הספד לאישה שעיצבה את חי'. אמא את הייתה שם אית' כל רגע בכל נים
מנשמרת עברוי.

לאמא הייתה נוכחות.

זה לא היה דבר. היא קיימה את הבית שהקימה עבור אבא ועבורה והגנה עליו
בחירוף נפש. לא סתם היו לה משפטים כמו: "היא לא משפחה".

כשבורת משבר בגיל התבגרות היא הייתה שם עבורי יום ולילה. פשוט נכחה
בחיים שלי ונתנה לי גב אינסופי.

כשהבאתי את מיקי לקובוץ אמא ישר אמרה שהיא תעשה לי טוב.

אמא,

רוצה לומר לך שאת הצלת לי את החיים. תמיד תמיד האמента בי. אני זוכר
שכשהייתי מנגן וכוסח בגיטרה הייתי תמיד תמיד מאלתר וצורה אמא אמא. בלי
שיחות ובלוי מבוא תמיד הייתה שם בשביili. האישה שהייתה היא - הוא היקום.
הדבר האינסופי הזה שמכיל ומחבר את כל היסודות. נתת מקום לכולם להיות
הכי הם. הייתה תמיד העץ הנדייב.

החיים שלך עברו תהיפות שלא ייאמנו מגיל צער אבל את
הצלחת בתוך כל ההமולה של חירך למצוא את היצחק עדך שלך ולבנותו איתך
עולם מלא שמחה וחום ביתך.

אמא ואבא, האהבה אינסופית שביניכם כscal אחד מחזק תמיד האחת את
השני.

זכור שביום לפניהם שאבא נפטר בבית יונתן עוד נסענו לקנות לו בגדים בראש
פינה שידענו שלא ילبس.

המשכת בשלך. באהבה הנוכחת שלך.

לכן הליכתו של אבא היה מכחה אנושה עבורה.

אהבה שלך לאлон ונדבר ובכל לכל הנכבדים, לא ידוע גבולות. היה להם בית
פה בכפר הנשייא. הם הפכו להיות חלק מהחולצות והפשתות חזות שהקרנת עם
אבא. המסורת של טוטט עם חמאה שרשומה בלבדית על שמן.

לא היה פעם שלא אמרת למיקי כמה היא יפה והיה לך סטייל אדריכלי כשתיינו
איתך ועם אבא ברחוותה תל אביב ותמיד בדרך למלוון "מרקסים".

כל ביקור שלכם בתל אביב כלל ברכות בחזרות של אבא וחיתולים ותמיד הסתיים במסעדת ביתה המפוארת עם רgel קרושה. הנאה צרופה!

ידעת תמיד מה אבא רוצה. מה אני רוצה ותמיד היה שם במלוא תפארתך. תמיד שאלת מה נשמע ותמיד אבא יצחק היה אומר לך: בט' תפסיק להציג להם.

לימדת אותה מה זו אישה ומה המקום שלה בעולם. העוצמה של הלביאה שהייתה. תמיד מגינה, עושה ורואה הכל.

ב 10 השנים האחרונות כיבית מנועים וגלשת לך במצחן בלתי נראה אל עבר השקט הנצחי. נחתת אתמול נחיתה סופית וגמרה.

הפרידה מוך הייתה ארוכה ולא חטופה. היה זמן להתכוון לזה. לא דיברנו כמעט אבל נכחנו ביחד.

mdi פעם הייתה מרימה את הראש העייף מהensus הארוך בבית יונתן ואומרת: יהודה. חייך קטן אז נרדמת לך.

עכשו נרדמת לנצח. מרגיש אותך בכל חלק בגוף ובנפשתי. את תמיד איתני. תודה לך על הכל.

את יכולה להיות גאה במה שהשגת. התחלת אי שם בגרמניה כילדה קינדר טרנספורט והצליחה להקים בישראל משפחה לתפארת. הגשمت את החלום שלך ונלחמת עליו.

היה לי כל כך טוב להיות הבן שלך. הבן הבכור שלך.

אומר לך את מה שאמרתי לך בחתונה השנייה שלנו: זכיתך בר! זכיתך בר אמא יקרה ואוהבת.

אמא, אמא אהובה שלי. נוחי לך בשקט ובלואה.

אהוב אותך. יהודה

מייהודה

ויאו

הסף לאישה שעיצבה את חי. אמא את היה שם איתני כל רגע בכל נים מנשמרת עברו.

לאמא הייתה נוכחות.

זה לא היה דבר. היא קיימה את הבית שהקימה עבור אבא ובעורנו והגנה עליו בחירוף נפש. לא סתם היו לה משפטים כמו: "היא לא משפחה".

כשברטה משבר בגיל התבגרות היא הייתה שם עבורי יומ ולילה. פשוט נכחה בחיים שלי ונתנה לי גב אינסופי.

כשהבאתי את מיקי לקבוץ אמא ישר אמרה שהיא עשתה לי טוב.

אמא,

רוצה לומר לך שאות הצלת לי את החיים. תמיד תמיד האמנת ב'. אני זוכר שכשהייתי מגן ומכסח בגיטרה הייתה תמיד מאלתר וצורה אמא אמא. בלי שיחות ובלוי מבוא תמיד הייתה שם בשבייל'. האישה שהייתה היא - הוא היקום. הדבר האינסופי זהה שמקיל ומחבר את כל היסודות. נתת מקום לכולם להיות הכל הם. הייתה תמיד העז הנדייב.

החיים שלך עברו תהפוכות שלא ייאמנו מגיל צער אבל את הצלחת בתוך כל ההமולה של חייך למצוא את יצחק עדך שלך ולבנות אותו עולם מלא שמחה וחום ביתי.

אמא ואבא, האהבה אינסופית שביניכם כשל אחד מחזק תמיד האחת את השני.

זכור שביום לפני שאבא נפטר בבית יונתן עוד נסענו לקמות לו בגדים בראש פינה שידענו שלא ילחש.

המשך בשלה. באהבה הנוכחת שלך.

לכן הליכתו של אבא היה מכיה אנושה עבורה.

אהבה שלך לאalon ונדבר ובכל לכל הנכדים, לא ידוע גבולות. היה להם בית פה בכפר הנשיא. הם הפכו להיות חלק מהחלוציות והפשטות הזה שהקרתנו עם אבא. המסורת של טווט עם חמאה שרשותה בלבדית על שמו.

לא היה פעם שלא אמרת למיקי כמה היא יפה והוא לך סטייל אדר' כסטיילנו איתך ועם אבא ברחוותות תל אביב ותמיד בדרך למלוון "מקסים".

כל ביקור שלכם בתל אביב כלל ברכות בחרוזים של אבא וחיתולים ותמיד הסתים במסעדה ביתה המפוארת עם רגלי קרושה. הנהה צרופה!

ידעת תמיד מה אבא רוצה. מה אני רוצה ותמיד הייתה שם במלוא תפארתך. תמיד שאלת מה נשמע ותמיד אבא יצחק היה אומר לך: בט' תפסיק להציג להם.

לימדת אותך מה זו אישה ומה המקום שלה בעולם. העוצמה של הלביאה שהייתה. תמיד מגינה, עושה ורואה הכל.

ב 10 השנים האחרונות כיבית מנועים וגלשת לך במצחן בלתי נראה אל עבר השקט הנצח. נחתת אתמול נחיתה סופית וגמרה.

הפרידה ממך הייתה ארוכה ולא חטופה. היה זמן להתכוון לזה. לא דיברנו כמעט אבל נכון ביחס.

מדי פעם היית מרימה את הראש העייף מהمسע הארוך בבית יונתן ואומרת:
'יהודה. חיור קטן ואז נרדמת לך.'

עכשו נרדמת לתמיד. מרגיש אותך בכל חלק בגופי ובנפשתי. את תמיד איתך.
תודה לך על הכל.

את יכולה להיות גאה במה שהשגת. התחלת אי שם בגרמניה כילדה קינדר
טרנספורט והצליחה להקים בישראל משפחה לטאפרת. הגשמה את החלום
שלך ונלחמת עליו.

היה לי כל כך טוב להיות הבן שלך. הבן הבכור שלך.
אומר לך את מה שאמרתי לך בחתונת השניה שלנו: זכיתך ברצחי בך
אםא יקרה ואוהבתך.
אםא, אםא אהובה שלי. נוחי לך בשקט ובלבשו.

אהוב אותך. יהודה

